

Міністерство освіти і науки України
Київський університет імені Бориса Грінченка
Британська Рада в Україні
Гете Інститут в Україні
Авторизований центр міжнародних екзаменів
«Grade Education Centre»

ІНШОМОВНА ОСВІТА ПЕДАГОГА: ВИКЛИКИ, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

**Матеріали Міжнародної
науково-практичної конференції**

● 5 листопада 2015 року
м. Київ

ЗМІСТ

Розділ I. ІНШОМОВНА КОМПЕТЕНТНІТЬ ЯК ПРИОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ У ЗМІСТІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ

Котенко О.В. Сучасні тенденції розвитку системи іншомовної освіти педагога в Україні	3
Валевська С.В. Соціокультурна компетентність як важлива складова іншомовної комунікативної компетентності у навчанні іноземної мови студентів	11
Волкова Л.В. Основні принципи реалізації комунікативного підходу у процесі вивчення іноземної мови	17
Гончарова О.М. Реалізація засад тематичного підходу до навчання іноземних мов молодших школярів	23
Гордеєва А.Й. Метод повної фізичної реакції як один з ефективних методів формування іншомовної компетентності молодших школярів	28
Гриша А.М. Диференціація та індивідуалізація навчання англійської мови учнів гімназій: проблеми і шляхи вирішення	33
Жабська О.П. Автентичні тексти як засіб навчання читанню іноземною мовою учнів початкової школи	39
Котченко Т.Є. Письмо як незв'ємна складова формування комунікативних навичок студентів при вивченні німецької мови	44
Кривич М.Л., Загорулько С.В., Гладик О.В. Диверсифікація змісту іншомовної освіти	51
Лавриненко Н.М. Освітній потенціал мас-медіа на уроках англійської мови у початковій школі	59
Маслова Т.Б. Прагматична складова іншомовної компетентності	66
Покорська О.П., Бесараб І.В. Білінгвальне навчання як ефективна модель вивчення іноземної мови молодшими школярами	72
Пономаренко Н.М. Розвиток фонетичних навичок учнів початкової школи на уроках англійської мови	79
Рогальська-Яблонська І.П. Компетентнісний підхід як методологічний принцип професійної діяльності педагога	86
Тітова О.В. Специфіка застосування диференційованих завдань у навчанні аудіювання молодших школярів на уроках англійської мови	93
Knyshevitska L.V. Teaching English with Games and Simulations	99
Sinelnik I.P. Prospective Primary School Teachers' Education for Communicative Tolerance	104

Розділ II. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ КОНЦЕПЦІЇ ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ ПЕДАГОГА

Івашиньова С.В. Розвиток іншомовної професійної компетентності вчителів у системі післядипломної педагогічної освіти	110
Іскакова А.Т., Грінева О.Н. Психологические особенности формирования иноязычной коммуникативной компетентности студентов как условие успешности их профессионального самопроектирования	116
Квятковська Ю.А. Психолого-педагогічні засади формування іншомовної освіти сучасного вчителя зарубіжної літератури	121
Костенко В.Г., Соловор I.M., Знаменська І.В. Напрямки подолання комунікативних перешкод при підготовці фахівців до англомовного викладання медико-біологічних дисциплін	126
Кошарна Н.В. Формування іншомовної компетентності майбутніх учителів початкової школи в змісті дисципліни «Наукова англійська мова»	134
Лагутіна А.К. Scoring Rubrics як ефективний інструмент професійної підготовки фахівців іноземної філології	139
Петрік Л.В. Класифікація медіасобів у науково-педагогічній літературі	143
Руднік Ю.В. Концептуальні засади підготовки майбутніх учителів початкової школи до застосування інноваційних технологій навчання іноземних мов	150
Соломаха А.В. Комп'ютерна лінгводидактика та іншомовна освіта педагога: досвід та перспективи	158
Розділ III. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ІНШОМОВНОЇ ОСВІТИ ПЕДАГОГА	
Агафонова Л.И. К вопросу об управлении качеством иноязычной подготовки педагогов в России	164
Бельмаз Я.М. До питання професійного розвитку вчителів іноземної мови у США	172
Велиева М.А. Двуязычие в современном азербайджанском мультикультурном обществе	177
Лабунець Ю.О. Міжнародний досвід виховання моральної особистості у творчості Дж. Р. Р. Толкіна в контексті імплементування в іншомовну освіту	181
Лебедєва Л.А. Особенности профессиональной подготовки будущего педагога начального образования к работе в условиях полигламкой и поликультурной среды Республики Казахстан	189
Лобода О.В. Досвід іншомовної дошкільної освіти у Румунії	195
Мельник Н.І. Іншомовна компетентність як пріоритетний напрям у змісті професійної підготовки педагогів у країнах Європи	201
Молодиченка В.В., Молодиченко Н.А. Міжнародний досвід упровадження сучасних освітніх технологій у навчальний процес ВНЗ з іншомовної підготовки педагогів у контексті побудови атрактивних педагогічних відносин	208
Плужник І.В. Організація навчання англійської мови в Японії	219
Ситник О.І. Основні підходи до вивчення тенденцій в освіті	226
Талалай Ю.О. Вивчення другої іноземної мови учнями старших класів у Чеській Республіці в умовах мультилінгвізму	234
Шараєва М.Л. Стажування викладача в іноземному університеті як вимога часу	243
Головатенко Т.Ю. Варіативні моделі підготовки вчителів до навчання іноземних мов дітей молодшого шкільного віку в Німеччині	250

Висновки. Оскільки наша кафедра опікується викладанням мовних дисциплін, ми пропонуємо створити пам'ятку для внутрішнього критування, в якій було б описано види творчих завдань, їхні особливості (на кшталт розмежування твору та есе) та критерії оцінювання кожного з видів. Зокрема, табличка критеріїв оцінювання проектних робіт в форматі презентацій.

В прикладному аспекті роботу вже розпочато, протягом квітня-травня 2015 року праксиметричними та емпіричними методами (спостереження, опитування, евристична бесіда, індивідуальне інтерв'ю) нами провадилася активна співпраця зі студентами паралелі З курсу в контексті формулювання критеріїв оцінювання такого творчого виду завдань як письмові твори. Результатом розробки став набір критеріальних рубрик з ретельно прописаними дескрипторами. Кількість набраних студентом балів корелується із стандартизованою шкалою оцінювання ІНДЗ, поданою у програмі дисципліни, і переводиться у шкалу ECTS та національну шкалу оцінювання. Наразі в процесі розробки перевбуває оцінювання проектної діяльності студентів. Окреслений нами підхід до оцінювання пропонуємо застосувати і до розробки критеріїв оцінювання рівня та якості навчальних досягнень студента на комплексному державному іспиті з англійської мови.

Джерела

1. Flash P. Grading Writing: Recommended Grading Strategies / P. Flash. – Retrieved, – 2011, Sept. 17. — 158 p.
Режим доступу: <http://writing.umn.edu/tww/responding/grading.html>
2. Herman J.L., Aschbacher P.R. A Practical Guide to Alternative Assessment / J.L. Herman, P.R. Aschbacher, L. Winters. — Alexandria, Va : Association for Supervision and Curriculum Development, 1992. — 155 p.
3. The National Science Education Standards (1996). — 93 p. Режим доступу: http://www.nap.edu/openbook.php?record_id=4962&page=75
4. Stevens D., Levi Antonia J. Introduction to Rubrics: An Assessment Tool to Save Grading Time, Convey Effective Feedback, and Promote Student Learning. Sterling / D. Stevens, Antonia J. Levi. — VA : Stylus Publishing, 2013. — 248 p.
5. Creating Rubrics: University of Minnesota, Center for Advanced Research on Language Acquisition (CARLA), Virtual Assessment Center (September 23, 2009) — http://www.carla.umn.edu/assessment/vac/Evaluation/p_7.html

Стаття посвящена использованию рубрик не только и не столько для оценивания академических достижений студентов, но и для реализации обучающей функции в условиях студентоцентричного подхода к обучению иностранным языкам и профильной подготовки филологов. Автором

разработаны и предоставлены методические рекомендации и алгоритм создания эффективных рубрик в рамках «субъект-субъектных» взаимоотношений «преподаватель-студент» при оценивании творческих работ.

Ключевые слова: рейтинг успеваемости, критерии оценивания, альтернативное оценивание, дескрипторы критерия, самооценивание и самоанализ.

The article is dedicated to the usage of scoring rubrics not only for evaluation of students' academic achievements, but for the realization of the teaching function as well in terms of student-oriented approach in foreign language teaching and philologists' vocational training. Methodological recommendations and the algorithm of effective rubric creation were worked out and suggested by the author, considering the "subject-subject" relationships format in the frame of "teacher-student" interaction when grading creative tasks.

Key words: scoring rate, evaluation criteria, alternative evaluation, criteria descriptors, self-evaluation and self-analysis.

УДК 37.022

Петрик Л.В.

асpirантка, викладач кафедри іноземних мов і методик їх навчання
Педагогічного інституту
Київського університету імені Бориса Грінченка

КЛАСИФІКАЦІЯ МЕДІАЗАСОБІВ У НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ

У статті наведено приклади різноманітних класифікацій медіа для ефективності організації освітнього процесу. Висвітлено класифікації для зручності вибору медіазасобів у процесі навчання іноземних мов в початковій школі. Запропоновано та проаналізовано класифікацію способів застосування медіазасобів у навчанні іноземних мов молодших школярів.

Ключові слова: медіазасіб, початкова школа, класифікація, засіб навчання, іноземні мови.

Постановка проблеми. Модернізація освіти України на сучасному етапі розвитку країни викликає багато дискусій серед науковців та освітян. У зв'язку з тим, що українська держава обрала напрям інтегра-

ції до Європейської спільноти, постало гостре питання пошуку шляхів удосконалення змісту освіти та прирівнювання його до європейських стандартів. Виховання мобільної, самостійної, креативної, готової до міжкультурного спілкування особистості — пріоритетне завдання держави. Оновлення змісту освіти потребує пошуку нових сучасних методів, форм організації роботи та засобів навчання, які б відповідали потребам та інтересам юнацтва та суспільства в цілому. Засоби масової комунікації вже давно стали провідним джерелом отримання знань сучасної молоді, тому безперечна необхідність їх застосування у педагогічній діяльності освітян, зокрема вчителів початкової школи на уроках іноземних мов, адже початковий етап навчання іноземних мов закладає базу для подальшого формування іншомовного спілкування сучасної особистості, а медіазасоби вирізняються своєю унікальністю та ефективністю у процесі навчання молодших школярів іноземних мов.

Аналіз наукових досліджень. Аналіз науково-педагогічної літератури виявив, що дослідження питань застосування медіа в освітньому процесі перебуває у колі інтересів багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців, а саме: Г. Онкович, І. Сахневич, С. Іць, Т. Гришкової, Л. Баженової, Т. Хижняк, О. Федорова, В. Мантуленко, О. Мурюкіної, Ю. Казакова, Т. Бейтса та ін. Дослідники формулюють різноманітні класифікації медіа та розглядають способи застосування медіа у викладанні різних предметів. Проте слід зазначити, що категоризація та способи застосування медіазасобів у процесі навчання іноземних мов в початковій школі потребують подальшого розгляду та деталізації.

Отже, мета статті — навести приклади класифікацій медіа для ефективності організації освітнього процесу, запропонувати та проаналізувати класифікацію медіазасобів за способом застосування у навчанні іноземних мов молодших школярів.

Виклад основного матеріалу. Для того, щоб розкрити тему зазначененої статті, визначимо ключові поняття статті — *класифікація та медіазасоби*. Великий тлумачний словник за редакцією В. Бусела визначає *класифікацію* як «систему розподілу предметів, явищ або понять на класи, групи тощо за спільними ознаками або властивостями» [1, 544], а термін «*медіа*» ототожнюється з терміном «*мас-медіа*», які трактуються як «засоби масової інформації (радіо, телебачення, преса, кіно тощо)» [1, 516]. Проте в науковій літературі зустрічається ряд синонімічних слів для поняття «*медіа*», а саме: «*медіазасобі*», «*засіб мас-медіа*», «*засіб медіаосвіти*», «*засіб масової комунікації*», «*засіб медіадидактики*», «*медіатехнологія*», «*масовокомунікаційний засіб*».

Поняття *medіa* часто використовується у широкому розумінні, що охоплює як дидактичні засоби, наукову підтримку, так і засоби масової інформації. Отже, *medіa* — це предмети, обладнання і матеріали, які передають певну інформацію через слова, зображення і звуки, а також дозволяють виконувати певні дії інтелектуального і мануального характеру [4; 9]. За ствердженням О. Федорова, *medіa* — засоби (масової) комунікації — технічні засоби створення, запису, копіювання, тиражування, збереження, розповсюдження, сприйняття інформації і обміну її між суб'єктом (автором медіатексту) і об'єктом (масовою аудиторією) [9, 24].

Аналіз науково-педагогічних джерел виявив, що медіазасоби можна класифікувати за різними критеріями, показниками та способами їх застосування. Загальна характеристика визначає, що до медіазасобів відносяться *традиційні засоби масової інформації* (друковані видання (газети, журнали), радіо, кіно, телебачення, відео) та *новітні технології* (комп'ютер, Інтернет, мобільна телефонія). І. Дичківська та Г. Онкович розділяють медіазасоби на *традиційні* (друковані видання (газети, журнали), радіо, кіно, телебачення, відео) та *інноваційні* (що містять інформацію на програмно-апаратних засобах і пристроях (серверах) і функціонують на базі обчислювальної техніки) [2]. Таким чином, розглянемо різницю тлумачення понять «новітній» та «інноваційний». Отже, поняття «новітній» виявлено синонімічним слову «сучасний», «теперішній» або «той, що відповідає сучасним вимогам» [1, 789]. Іншими словами, ми можемо класифікувати медіазасоби на традиційні та сучасні. *Інновація*, в свою чергу, — нововведення, зміна, оновлення; новий підхід, створення якісно нового, використання відомого в інших цілях [1, 506]. На нашу думку, *інноваційні медіазасоби* визначають як ті, що застосовуються в освітньому процесі з навчальною метою і спрямовані на його удосконалення. На нашу думку, у контексті модернізації змісту освіти варто оперувати поняттям «*інноваційні технології (засоби)*», адже медіазасоби на сучасному етапі сприяють удосконаленню змісту освіти, зокрема змісту навчання іноземних мов в початковій школі.

Можемо стверджувати, що медіа викликає інтерес науковців та методистів не лише як джерело отримання інформації, а і як засіб навчання, який допомагає формувати навички когнітивної, пошукової та творчої діяльності особистості, її вміння критично мислити, створювати власні медіапродукти, опановувати іноземними мовами тощо. Дослідники розглядають медіа крізь призму власних наукових уподобань.

Українською медіадослідницею Г. Онкович розроблено соціально-педагогічну класифікацію засобів медіаосвіти, які поділяються: за типом основного засобу медіа (преса, радіо, кіно, телебачення, відео, комп'ютерні мережі тощо), за каналом сприйняття (аудіо, відео, аудіовізуальні, знакові — текстові, графічні), за місцем використання (індивідуальне, групове, масове, домашнє, робоче, транспортне тощо), за змістом інформації, напрямку соціалізації (ідеологічне, політичне, морально-виховне, пізнавально-навчальне, естетичне, екологічне, економічне), за функціями та цілями використання (одержання інформації, освіта, спілкування, розв'язання проблем, розвага, соціальне управління), за результатом впливу на особистість (розвиток світогляду, самопізнання, самовиховання, самонавчання, самоствердження, самовизначення, регуляція стану, соціалізація) [6].

Так, у науковому дослідженні В. Матнуленко запропоновано класифікацію медіа в якості засобу освітнього процесу: *інструмент*, за допомогою якого традиційні заняття обробляються в спеціальній формі (перш за все, це охоплює сферу обробки тексту, наприклад, підготовка повідомлень, доповідей, презентацій мультимедіа тощо); *помічник в навчанні* (робота з електронними словниками, енциклопедіями, Інтернет порталами за зазначеними предметами); *засіб комунікації* (завдяки підключення комп'ютерів до локальної або всесвітньої мереж, частіше за все у формі електронних листів, або відео конференцій діти та викладачі можуть спілкуватись, додаючи будь-які кордони та дистанції); *інструмент моделювання дійсності* (електронні медіа відкривають штучні світи, у рамках предмету у вигляді віртуальних екскурсій у музеї) [8, 15–16]. Такий поділ медіа є корисним для усвідомлення цілей організації процесу навчання іноземних мов з медіа та їх ефективного досягнення за допомогою медіа.

Близькою для нашого дослідження є класифікація Л. Баженової, яка розділяє медіазасоби на *візуальні* (друк, фото та все, що пов'язано із зображеннями), *аудійні* (звукові) та *аудіовізуальні* (кіно, телебачення, відео) [7, 3]. Такий варіант поділу медіа спрощує спектр видів медіа та допомагає швидко зорієнтувати у виборі медіазасобів для реалізації мети навчання іноземних мов в початковій школі — формування іншомовних умінь молодших школярів.

Важливого значення набувають знання способів застосування медіа для ефективного освітнього процесу. У дослідженні С. Іць виділено такі способи застосування медіаосвітніх технологій, як *засіб доступу до автентичних матеріалів*, причому можливе застосування як більш старих технологій (телебачення, відео і аудіоплеєри), так і нових роз-

робок (тр3-плеєри, Інтернет-планшети, 3D-технології), які дають більший контроль над інформацією; як *інструмент обробки інформації* для полегшення її використання (підстрочний переклад, морфологічний аналіз тощо); для забезпечення гнучкості інформації, її «підстроюваності» під майбутнього вчителя ІМ (гіпертекстові технології); як *засіб спілкування з носіями мови* за допомогою електронної пошти, чатів, аудіо / відео конференцій тощо; як *засіб спілкування «людина-штучний інтелект»*; для тренування вимови і аудіювання (системи генерації та розпізнання мови); як *засіб контролю та корекції помилок* (засіб перевірки граматики та правопису, системи розпізнавання мовлення) [3, 18–19].

У нашому дослідженні ми розглядаємо медіазасоби як дидактичні засоби навчання іноземних мов в початковій школі. *Засіб навчання* — знаряддя і матеріали навчального процесу, які допомагають учителю ефективно організовувати навчання іноземної мови, а учням — ефективно оволодіти нею [5; 78]. На нашу думку, медіазасоби у процесі навчання іноземних мов в початковій школі можуть розглядатись як засоби наочності та демонстрації; формування іншомовних фонетичних, лексических та граматичних навичок через вправлення; формування мовленнєвих навичок (спілкування іноземною мовою); поєднання інформації мовного та соціокультурного характеру; контролю та самоконтролю іншомовних умінь.

Розглянемо кожну позицію крізь призму актуалізації їх застосування на уроках іноземних мов в початковій школі.

Медіазасоби як засоби наочності та демонстрації. Особливістю дітей молодшого шкільного віку є сприйняття інформації за допомогою яскравих зображень та рухів. Дітям цієї вікової категорії притаманне швидке і невимушнене запам'ятовування мовних явищ за допомогою наочності та демонстрації під час вивчення іноземних мов. Методи наочності та демонстрації є пріоритетними у процесі навчання молодших школярів іноземних мов.

Медіазасоби як засоби формування іншомовних фонетичних, лексических та граматичних умінь через вправлення. Інноваційні засоби можуть стати саме тим інструментом, який учні початкової школи можуть застосовувати для опанування мовним матеріалом як на уроці, так і вдома. Існує велика кількість навчальних ігор, тестових завдань у мережі Інтернет, які вчитель може пропонувати учням для удосконалення лексических та граматичних компетенцій. Подкасти різного типу поліпшують фонематичний слух, вимову звуків та слів, інтонаційне оформлення мовлення. Проте вчитель може запропонувати медіа-продукти власного виготовлення з вищезазначеню метою.

Медіазасоби як засоби формування іншомовної мовленнєвої компетенції (умінь аудіювати, читати, говорити та писати). Інтернет як один із інноваційних засобів медіа містить багато конфігурацій комунікації, а саме: синхронне спілкування — «чат» (ICQ, Skype, Chat); асинхронне спілкування (електронна пошта), мультимедійні технології — спілкування з використанням візуальних, звукових і відео файлів; прямі контактні технології (відеотелефон, синхронна телеконференція) [3; 63]. Такі різноманітні форми демонструють зв'язок міжсобістісної та масової комунікації. Інформаційна участь школярів — важлива частина соціального життя, розвитку комунікаційних навичок, опанування культурологічними знаннями та формування іншомовної мовленнєвої компетенції.

Медіазасоби як засоби поєднання інформації соціокультурного та мовного характеру. Традиційні та інноваційні медіазасоби надають доступ до автентичних матеріалів, які побудовані на типових ситуаціях спілкування у країнах, мова яких вивчається. Такі матеріали формують культурологічні знання, адже автентичні медіатексти забезпечують учнів соціокультурною інформацією. Таким чином, молодші школярі знайомляться з побутом, звичками, традиціями народу, мову якого вивчають, навчаються розуміти невербальну мову. Діти вчаться толерантно ставитись до культурних відмінностей представників різних націй, набувають знань про надбання духовної культури народів, поширяють свій світогляд.

Медіазасоби як засоби контролю та самоконтролю іншомовних знань.

Особливій увагі потребує моніторинг успішності учнів у процесі навчання іноземних мов. Інноваційні медіазасоби надають можливість вчителю перевірити рівень знань молодших школярів шляхом застосування різноманітних он-лайн тестів, або тестів власного виготовлення. Проте великого значення набуває процес навчання молодших школярів самостійного контролю або взаємоконтролю, адже учні навчаються бути уважними і брати відповідальність за результат власної діяльності.

Висновки, перспективи подальших досліджень. Таким чином, ми дійшли висновку, що медіазасоби можна розглядати як засоби наочні та демонстрації, формування іншомовних фонетичних, лексичних та граматичних навичок через вправлення; формування мовленнєвих навичок (спілкування іноземною мовою); поєднання інформації мовного та соціокультурного характеру; контролю та самоконтролю іншомовних знань. Такий розподіл зумовлений специфікою навчання інозем-

них мов в початковій школі та психофізіологічними особливостями дітей молодшого шкільного віку. У перспективі подальших розвідок маємо на меті охарактеризувати медіазасоби як один з чинників активізації іншомовної діяльності учнів початкової школи.

Джерела

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. — К.: Ірпінь : «Перун», 2005. — 1728 с.
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології / І.М. Дичківська. — [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://ualib.com.ua/b_136.html — Назва з екрану.
3. Іць С.В. Педагогічні медіатехнології у професійній підготовці майбутнього вчителя іноземної мови: навч.-метод. Посібник / С.В. Іць. — Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2013. — 106 с.
4. Литвин А.В. Завдання медіаосвіти в контексті підвищення якості професійної підготовки / А.В. Литвин // Педагогіка і психологія професійної освіти. — 2009 р. — № 4. — С. 9–21.
5. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх-навчальних закладах: підручник / Л.С. Папова, І.Ф. Андійко, С.В. Тезікова та ін. — К. : ВЦ «Академія», 2010. — 328 с.
6. Онкович Г.В. Медіаосвіта (Загальний курс). Програма навчального курсу для студентів вищих навчальних закладів / Г.В. Онкович. — [Електронний ресурс] — Режим доступу: edu.of.ru/attach/17/82979.doc від 21.09. 2011 — Назва з екрану.
7. Баженова Л.М. Медіаобразование школьника (1–4 классы). Пособие для учителя / Л.М. Баженова. — М. : Изд-во Российской академии образования, 2004. — 55 с.
8. Мантуленко В.В. Особенности использования электронных медиа в учебно-воспитательном процессе общеобразовательной школы: автореф. дис. на соискание ученой степени канд. пед. наук : спец. 13.00.01 «Общая педагогика, история педагогики и образования» / В.В. Мантуленко. — Самара, 2007. — 21 с.
9. Федоров А.В. Словарь терминов по медиаобразованию, медиапедагогике, медиаграмотности, медиакомпетентности / А.В. Федоров. — М. : «Информация для всех», 2014. — 64 с.

В статье приведены примеры различных классификаций медиа для эффективности организации образовательного процесса. Освещены классификации для удобства выбора медиасредств в процессе обучения иностранных языков в начальной школе. Предложена и проанализирована классификация способов использования медиа в обучении младших школьников иностранным языкам.